

Životopis pana Štěpána Tomíčka

Štěpán Tomíček se narodil 14. září 1955 ve městě Rudné nedaleko Prahy, kde žije dodnes. K tomuto místu má silný vztah, protože zde vyrůstal a prožil své dětství. Jeho maminka vystudovala obchodní akademii, poté pracovala jako účetní a sekretářka. Pan Tomíček měl také o rok mladšího bratra, se kterým měl velmi dobrý vztah.

Život jeho rodiny výrazně ovlivnila doba komunistického režimu. Jeho otec pocházel z věřící rodiny, pracoval jako varhaník v místním kostele, a proto byl po nástupu komunismu považován za politicky nespolehlivého. Musel nastoupit k pomocným technickým praporům (PTP), což byla vojenská služba bez zbraně, při které mladí muži vykonávali těžkou manuální práci, často v dolech.

Problémy s režimem měli i další členové rodiny. Jeho dědeček byl dokonce bez soudu držen ve vyšetřovací vazbě.

Základní školu navštěvoval v Rudné. Už během školních let ho bavila technika, a proto se po povinné školní docházce vyučil elektrikářem (Kde?). Později však pokračoval ve studiu na střední průmyslové škole elektrotechnické Františka Křižíka v Praze na Příkopě.

Jeho první zaměstnání po ukončení studia na střední škole bylo v laboratoři (co tam dělal? v jaké?), kde pracoval přibližně dva roky. Poté nastoupil na povinnou vojenskou službu (do Rudné?). Po návratu z vojny nastoupil do podniku ČKD, kde pracoval v oblasti kolejových vozidel. Tato práce mu umožnila vycestovat do zahraničních států, konkrétně do Německa a Nizozemska, což v této době bylo opravdu výjimečné. V tomto podniku strávil podstatnou část svého pracovního života až do roku 2010. Mimo jiné se i podílel na stavbě dnešního metra C. Posledních sedm let před odchodem do důchodu pracoval jako údržbář.

V roce 1968 byl ještě dítě, ale dobře si pamatuje příjezd vojsk Varšavské smlouvy a přistání leteckých jednotek na Ruzyni a také, jak silně právě tato událost zasáhla jeho otce. V roce 1989 mu bylo nabídnuto vstoupit do Komunistické strany Československa. Bylo mu naznačeno, že členství by mu mohlo přinést vyšší příjem finančních prostředků. Přesto se rozhodl do strany nevstoupit. Brzy poté proběhla sametová revoluce a politický systém se změnil.

Svou manželku, kamarádovu sestru poznal netradičním způsobem - přes inzerát. Později založili rodinu a vychovali spolu pět dětí – tři syny a dvě dcery. Nejstaršímu synovi je dnes 45 let a nejmladšímu 29 let. Rodina pro něj vždy byla a stále je nejvyšší hodnotou.

Na období komunismu dnes vzpomíná jako na zlou, nesvobodnou dobu, kdy byli lidé kontrolováni a často nespravedlivě odsuzováni. Myslí si, že je důležité, aby mladí lidé o této době věděli a aby se na ni nezapomnělo. Mladé generaci by poradil, aby si vážila svobody, kterou v dnešní době máme.

Autoři: Jan kalenda

Martin Lantora

Kristýna Švendová

Julie Vacíková

Julie Vondalová